

**แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน
โรงเรียนปวยมิ่ง ตำบลเมืองสวรรคโลก อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย**
**The Guidelines for student affairs administration to prevent bullying
behavior of Puayming school, Mueang Sawankhalok,
Sukhothai Province**

เฉลิม คมขำ¹, ชัชภุมิ สีชมภู² และ วจี ปัญญาไส³

Chaloem Khomkham¹, Chatchaphum Sichomphu² and Vajee Panyasai³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน โรงเรียนปวยมิ่ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย 2.) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง 3.) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนปวยมิ่ง การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากการใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนจำนวน 218 คน กลุ่มบุคลากร ครู จำนวน 26 คน ผู้บริหาร จำนวน 1 คน คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน นักวิชาการสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัย จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง นักเรียนโรงเรียนปวยมิ่งมีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทั้ง 4 ด้าน ทางโรงเรียนเห็นความสำคัญการปรับลดพฤติกรรมและมองหาแนวทางแก้ปัญหา เนื่องด้วยฝ่ายงานบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนไม่ดำเนินงานตามโครงสร้างที่โรงเรียนกำหนดไว้ผู้วิจัย จึงได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎี POCCC เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียน โดยให้ฝ่ายงานกิจการนักเรียนเป็นผู้นำแนวคิดนี้ไปดำเนินการแก้ไขพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

² Master of Education students Education Administration, Uttaradit Rajabhat University

^{2,3} อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

^{2,3} Thesis Advisor, Education Administration, Uttaradit Rajabhat University

*Corresponding author : chaloem.komkam@gmail.com

คำสำคัญ : พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง, กิจกรรมนักเรียน, แนวทางบริหารกิจการนักเรียน

Abstract

This research aimed to: 1) study the level of bullying behavior among students of Puayming school, Sawankhalok, Sukhothai 2) study the conditions of student affairs administration in order to prevent bullying behavior of students 3) study process for student affairs administration to prevent bullying students' behavior of Puayming school. This research is mixed methods research. This research separates 2 experimental groups, there are 218 students, 26 teachers, 1 director, 12 committees of basic educational school and 2 academicians of Sukhothai Provincial Education Office. The research instrument consisted of the questionnaires and interviews. The collected data were analyzed by the statistical means of Mean (\bar{x}), Percent (%) and Standard Deviation (S.D.).

The results of the research found that the problems of student affairs administration to prevent bullying behavior of Puay Ming School students. The students have bullying behavior in all 4 dimensions. The school foresee the importance of reducing behavior and looking for solutions. Due to the Student Affairs Administration Department of the school does not operate according to the structure that has set. The researcher studied the concept of POCCC theory to use as a guideline to solve the problem of bullying behavior of students in schools by having the student affairs department lead this concept to solve the problems.

Keywords: bullying behavior, student affairs administration, process for student affairs administration

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสร้างและพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมีความสันติ การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือพัฒนาประชากรและประเทศชาติ การศึกษามีส่วนสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาประเทศรุ่งเรืองทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและวัฒนธรรม ระบบการศึกษาจึงต้องมีประสิทธิภาพต้องมีเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ตามศักยภาพของตนเอง เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อันจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ การบริหารกิจการนักเรียนจึงต้องมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ.2542 มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสม

พฤติกรรมการถูกลั่นแกล้งหรือกลั่นแกล้งกันในโรงเรียนเป็นพฤติกรรมที่มีความรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง รังแกนั้นมีผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจของผู้อื่น หรือผู้ที่ถูกกระทำ เราสามารถพบเห็นได้ในเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน ผลการสำรวจพบว่า 15 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการรังแก โดย 9 เปอร์เซ็นต์(52,000) เป็นผู้ถูกรังแกและ 7 เปอร์เซ็นต์(41,000) เป็นผู้ถูกรังแก (9,000 คน) (Anuruk, 2565) ผลการวิจัยพบว่าจำนวนรูปแบบการกลั่นแกล้งมีทั้งหมด 6 รูปแบบ คือ การกลั่นแกล้งทางร่างกาย การกลั่นแกล้งด้วยคำพูด การคุกคามเชิงสัมพันธ์ภาพ

(Foundation of the protection of children's Rights, 2550)

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยในปัจจุบัน ได้รับผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตและความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนไทยหลายรูปแบบ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเกือบทุกด้าน สถานศึกษาจึงต้องมีการจัดระบบความปลอดภัย ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความสุขของผู้เรียนและการมีชีวิตที่ได้รับการปกป้องคุ้มครองให้มีความปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

มกราคม 2561 พบว่าประเทศไทยมีสัดส่วนระดับความรุนแรงทางพฤติกรรมการกลั่นแกล้งเป็นอันดับ 2 ของโลก การกลั่นแกล้งเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นการปลุกฝังเด็กในด้านการใช้ความรุนแรง การทำร้ายกันซึ่งส่งผลกระทบในทางลบ พฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียนมีรูปแบบที่ซับซ้อนตามยุคสมัย โดยในปัจจุบันน่าจะมาจากปัญหาการเล่นเกมส์ การอบรมเลี้ยงดูจากสื่อเทคโนโลยี การทุบตี ทารุนโหดร้ายและครอบครัวแตกแยก สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีแนวทางในการบริหารเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งกันหรือใช้ความรุนแรงเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเพิ่มและป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น (Bhatrajaras, 2561)

จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่ติด 1 ใน 10 ของประเทศ ที่พบเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือการทำร้ายร่างกาย ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่ถูกกระทำ (Thairath Online, 2560) และจังหวัดชลบุรียังเป็นศูนย์รวมโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ รวมถึงมีการพัฒนาพื้นที่เป็นเขตอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ และมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมาก ทำให้มีการอพยพย้ายถิ่นฐานของครอบครัวและประชากรต่างถิ่นเข้ามาทำงานในพื้นที่เป็นจำนวนมาก (Parichat and Kobkan, 2559)

ส่งผลให้เกิดความหลากหลายทางสังคมไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และค่านิยมต่าง ๆ รวมไปถึงความเหลื่อมล้ำทางสังคมเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อต่อการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง

(Sakon, 2558)

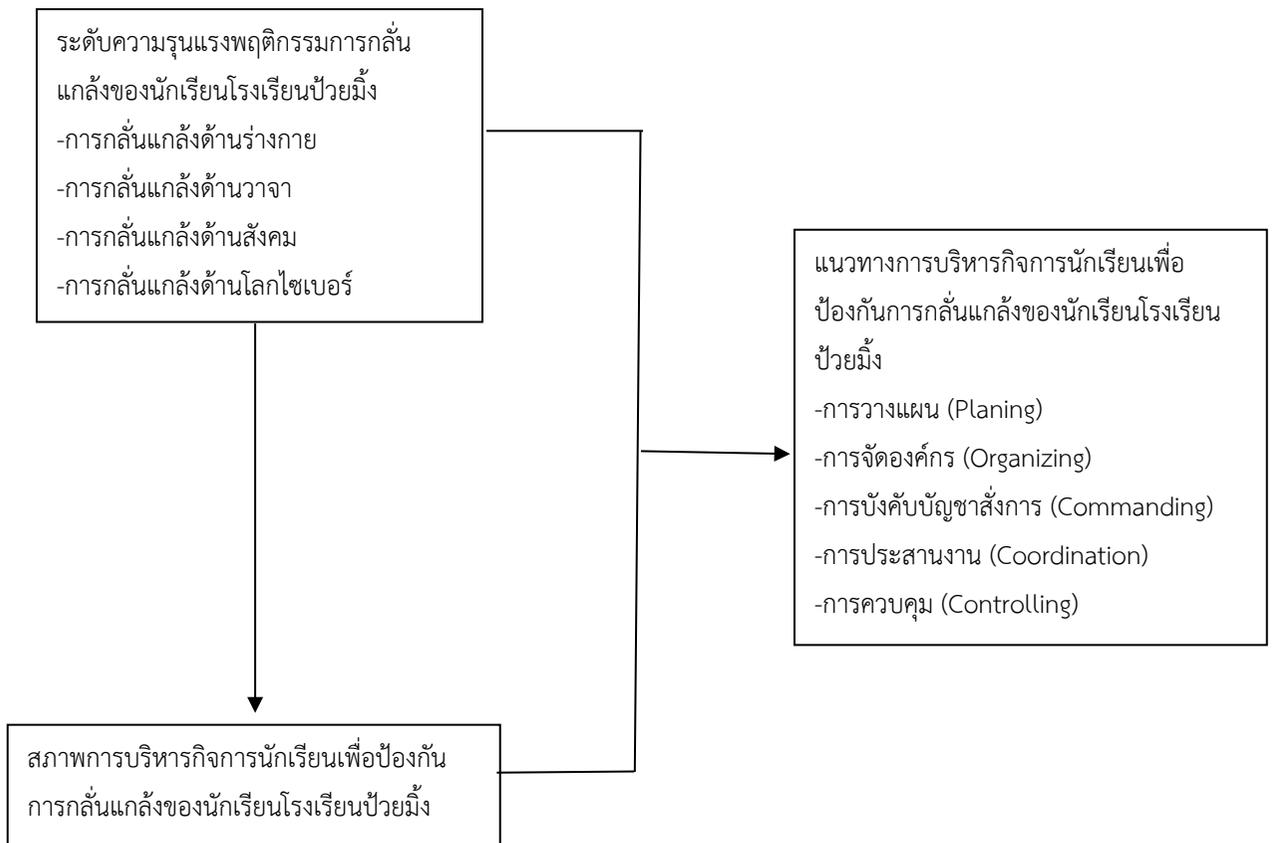
จากปัญหาพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียน พบว่า นักเรียนมีการกลั่นแกล้งกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนจนทำให้เกิดปัญหา มีการกลั่นแกล้งกันทั้งทางด้านร่างกาย ด้านวาจา หรือแม้กระทั่งการทะเลาะกันที่โรงเรียนและกลับไปโพสต์ลงสื่อออนไลน์ที่บ้าน นักเรียนบางกลุ่มกีดกันเพื่อไม่ให้เข้ากลุ่มและ

ส่งผลให้ผู้ปกครองในกลุ่มเรียนของนักเรียนเกิดการถกเถียงกันจนเกิดปัญหาตามมาตั้งนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพประสิทธิภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนป้วยมิ่ง
2. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันการพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนป้วยมิ่ง
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันการพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนป้วยมิ่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาระดับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาระดับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งประกอบด้วย นักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง จำนวน 218 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นและสุ่มอย่างง่าย จำนวน 140 คน เรียบเรียงผลงานเสนอขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง จัดทำแบบสอบถามเรื่องระดับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และนำแบบสอบถามหาค่า IOC โดย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1 เมื่อได้ข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ครบถ้วนนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้อง ถ้ามีการตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์จะดำเนินการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมให้ครบถ้วนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อสรุปผลระดับพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง

ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ประชากรที่ใช้ศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียน ประกอบด้วย ครูและบุคลากร จำนวน 26 คน คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน จำนวน 1 คน รวม 40 คน ศึกษารายละเอียดแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อสรุปสภาพการบริหารกิจการนักเรียน

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน เป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 1 คน ครูประจำชั้น จำนวน 6 คน ครูผู้รับผิดชอบ จำนวน 1 คน ตัวแทนผู้ปกครองหรือผู้แทน จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการกลุ่มโรงเรียนเอกชน จำนวน 1 คน และ ผู้อำนวยการงานกิจการนักเรียน จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 11 คน โดยได้แนวคิดทฤษฎี POCCC นำแนวคิดทฤษฎีมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำแบบสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สังเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถืออย่างน้อยเพียงใด สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวคิด ทฤษฎี POCCC ที่เป็นในแนวทางเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 : เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนป้วยมิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง จำนวน 218 คน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ชนิดประมาณค่า 5 อันดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของลิกเคิร์ต (Likert, 1970 : 247)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 : เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียนปวยมิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คณะกรรมการสถานศึกษา และกลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน และครู โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ชนิดประมาณค่า 5 อันดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1970 : 247)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 : เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนปวยมิ่งซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ดังนี้ 1.ผู้อำนวยการกลุ่มโรงเรียนเอกชน และ ผู้อำนวยการกลุ่มกิจการนักเรียน 2.ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน และครู 3.ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน โดนใช้เครื่องเป็นแบบสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยได้เรียงลำดับหัวข้อการจากทฤษฎี POCCC ทั้ง 5 ด้าน เพื่อเป็นประเด็นสัมภาษณ์เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ 3 วัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 : เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการยื่นหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนจำนวน 140 คน โดยผู้วิจัยได้บอกข้อมูลชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือให้นักเรียนทุกคนช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปศึกษาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกวิธี

วัตถุประสงค์ที่ 2 : เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียนปวยมิ่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ถึงคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนปวยมิ่งเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือคณะกรรมการสถานศึกษาและคณะครูโรงเรียนปวยมิ่งในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อนำข้อมูลไปศึกษาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกวิธี

วัตถุประสงค์ที่ 3 : เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ในโรงเรียนปวยมิ่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้อำนวยการกลุ่มกิจการนักเรียนและลูกเสือ ยุวกาชาด สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัยและผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนปวยมิ่งเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพที่เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ได้จากการสังเคราะห์และวิเคราะห์จากทฤษฎี POCCC ทั้ง 5 ด้าน ไปใช้ในการ

ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มโรงเรียนเอกชน ผู้อำนวยการกลุ่มงานกิจการนักเรียน ลูกเสือ และยุวกาชาด ตัวแทนผู้ปกครอง

ครูประจำชั้น และครูผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน เพื่อหาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมมารกกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และสรุปหาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมมารกกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการประมาณค่า 5 อันดับ

2.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการประมาณค่า 5 อันดับ

3.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นเรียงความตามถ้อยคำเนื้อหาของประโยค หรือใจความสำคัญที่มีลักษณะคล้ายกัน นำมาเรียบเรียงเป็นข้อความ

สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาพฤติกรรมมารกกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง

จากผลการศึกษาระดับพฤติกรรมมารกกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง จากการวิเคราะห์เป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน ผลเป็นดังตาราง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมมารกกลั่นแกล้ง

พฤติกรรมที่ถูกกลั่นแกล้ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
ด้านร่างกาย	3.20	1.30	ปานกลาง	2
ด้านวาจา	3.43	1.24	ปานกลาง	1
ด้านสังคม	2.92	1.32	ปานกลาง	3
ด้านโลกไซเบอร์	2.12	1.28	น้อย	4
รวม	2.92	1.28	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ระดับพฤติกรรมมารกกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง อยู่ในระดับ ปานกลาง (\bar{X} =2.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมมารกกลั่นแกล้งของนักเรียนที่มีระดับความรุนแรงเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านวาจา (\bar{X} =3.43) รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย (\bar{X} =3.20)

ด้านสังคม ($\bar{X}=2.92$) และด้านโลกไซเบอร์ ($\bar{X}=2.12$) เมื่อเห็นว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่มีระดับรุนแรงมากคือด้านวาจา เนื่องด้วย สภาพแวดล้อมในครอบครัวของนักเรียน สื่อออนไลน์ และพฤติกรรมการเล่นแบบจึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางด้านวาจาที่มีความรุนแรงมากเป็นอันดับแรก

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพบริหารจัดการนักเรียน เพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง มีผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน POCCC

สภาพการบริหารจัดการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
P-Planning (การวางแผน)	2.63	0.71	ปานกลาง	2
O-Organizing (การจัดองค์กร)	2.53	0.66	ปานกลาง	4
C-Commanding (การบังคับบัญชาสั่งการ)	2.68	0.80	ปานกลาง	1
C-Coordination (การประสานงาน)	2.51	0.67	ปานกลาง	5
C-Controlling (การควบคุม)	2.55	0.65	ปานกลาง	3
รวม	2.58	0.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=2.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่งตามหลัก POCCC เป็นอันดับแรก ได้แก่ C-Commanding (การบังคับบัญชาสั่งการ) ($\bar{X}=2.68$) รองลงมาได้แก่ P-Planning (การวางแผน) ($\bar{X}=2.63$) C-Controlling (การควบคุม) ($\bar{X}=2.55$) O-Organizing (การจัดองค์กร) ($\bar{X}=2.53$) และC-Coordination (การประสานงาน) ($\bar{X}=2.51$) ตามลำดับ

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารจัดการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่ง

แนวทางการบริหารจัดการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนปวยมิ่งประกอบด้วยแนวคิดการบริหารแบบ POCCC 5 ด้าน

ด้านการวางแผน (Planning) ควรมีการนำแผนงานเสนอผู้บริหารเพื่ออนุมัติการใช้แผนงานและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบตามแผนที่กำหนด แต่ผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียนไม่ดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้ขาดการประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่ได้รับมอบหมายยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่ตนเองได้รับ

การจัดองค์กร (Organizing) มีการกำหนดโครงสร้างไว้แต่ไม่ถูกนำมาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรจะทำกับ ติดตาม ฝ่ายงานกิจกรรมนักเรียนเป็นประจำหรือทุกเดือนเพื่อให้บรรลุตามแผนงานที่วางไว้เพื่อให้งานกิจกรรมนักเรียนเกิดประสิทธิภาพและเห็นเป็นรูปธรรม

การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) ผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานให้เหมาะสมกับบุคคลและควรจะมีการออกคำสั่งให้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ครูและบุคลากรที่ได้รับมอบหมายงานร่วมกันปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเคร่งครัด ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ดำเนินงานเมื่องานบรรลุตามเป้าหมาย

การประสานงาน (Coordination) ควรมีการประสานงานจากภายในสู่ภายนอกที่สามารถให้คำแนะนำหรือเพิ่มองค์ความรู้ให้กับผู้ร่วมงาน หรือจัดอบรมให้ความรู้เรื่องกิจกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรจะมีการประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในเบื้องต้น

การควบคุม (Controlling) ควรมีการรายงานการดำเนินงานต่อผู้บริหารตามโครงสร้างและเป้าหมายที่วางไว้เป็นระยะ ๆ และให้ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ครูผู้รับผิดชอบต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามขั้นตอนเพื่อให้งานกิจกรรมนักเรียนเกิดประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารกิจกรรมนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

จากวัตถุประสงค์ ระยะเวลาที่ 1 ศึกษาระดับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านวาจา และด้านโลกไซเบอร์ เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ระดับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่งอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนที่มีระดับความรุนแรงเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านวาจา รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านโลกไซเบอร์ ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งด้านวาจามากที่สุด โดย พูดหยาบคายมาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็น การพูดล้อเลียนชื่อพ่อแม่ พูดกวนเวลาทำงาน พูดนินทาลับหลัง พูดใส่ร้าย พูดส่อเสียด และพูดข่มขู่ ตามลำดับ สาเหตุที่พฤติกรรมการกลั่นแกล้งทางด้านวาจาเป็นอันดับหนึ่งเนื่องจากช่วงวัยของนักเรียน และเป็นพฤติกรรมที่ติดมาจากครอบครัว พฤติกรรมการกลั่นแกล้งด้านร่างกาย โดยถูกผลักมาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็น ถูกตีด้วยมือเปล่า ถูกตบศีรษะ ถูกตีด้วยวัตถุหรือสิ่งของเช่น ไม้บรรทัด สมุด เป็นต้น ถูกเตะ ถูกขว้างส่งของใส่ และถูกแย่งของหรือเงิน สาเหตุการกลั่นแกล้งทางด้านร่างกายของนักเรียนเกิดจากการหยอกล้อกันของนักเรียนจนทำให้เกิดอารมณ์โมโห พฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ด้านสังคม ถูกบูลลี่เรื่องรูปร่าง สีผิวมาเป็น

อันดับหนึ่ง รองลงมาเป็น เอาอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา สมุด ดินสอไปซ่อน เอากระเป๋า รองเท้า ไปซ่อน ถูกกดดันให้ออกจากกลุ่ม ถูกกีดกันไม่ให้เข้ากัน ถูกกีดกันไม่ให้มีเพื่อน และสาดน้ำใส่ในห้องน้ำ สาเหตุการกลั่นแกล้งทางด้านสังคมของนักเรียนเกิดจากครอบครัวไม่ดูแลสุขอนามัยของบุตรหลานทำให้เพื่อนร่วมพูดส่อเสียดใส่และไม่เข้าใจจึงทำให้เด็กเกิดปัญหาน้อยใจที่ไม่มีเพื่อนส่งผลให้เด็กไม่อยากมาโรงเรียน และพฤติกรรมการ กลั่นแกล้งด้านโลกไซเบอร์ ส่งข้อความก่อกวน มาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็น โปสต์คำทอ สร้างข่าวลือให้เสียหาย โปสต์ประจานให้เสียหาย แชร้ รูปภาพ ข้อความที่ไม่เหมาะสม แสดงความคิดเห็นไม่สร้างสรรค์ และ ถูกคุกคามทางเพศแบบออนไลน์ สาเหตุการกลั่นแกล้งทางด้านโลกไซเบอร์ของนักเรียนเกิดจาก ช่วงวัยของนักเรียนเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นทำให้พฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนเปลี่ยนไปโดยจะไม่กลั่นแกล้งกันต่อหน้าแต่เปลี่ยนวิธีการไปใช้โลกไซเบอร์ในการกลั่นแกล้งกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การกลั่นแกล้งในมหาวิทยาลัย : กรณีศึกษาในสิ่งที่มีความต้องการพิเศษ ที่พบว่า ประเทศไทยมีสัดส่วนระดับความรุนแรงทางพฤติกรรมการกลั่นแกล้งเป็นอันดับ 2 ของโลก การกลั่นแกล้งเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นการปลุกฝังเด็กในด้านการใช้ความรุนแรงการทำร้ายกันซึ่งส่งผลกระทบในทางลบ (Bhatrajaras, 2561)

จากวัตถุประสงค์ ระยะเวลาที่ 2 ศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง ตามหลัก POCCC เป็นอันดับแรก ได้แก่ C-Commanding (การบังคับบัญชาสั่งการ) รองลงมาได้แก่ P-Planning (การวางแผน) C-Controlling (การควบคุม) O-Organizing (การจัดองค์กร) และ C-Coordination (การประสานงาน) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบ ครูและบุคลากร ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจการนักเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การบริการกิจการนักเรียน พบว่า งานกิจการนักเรียน คือ งานเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนรวมทั้งการสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียน ตลอดจนการควบคุมดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โรงเรียนควรที่จะกำหนดยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของนักเรียน (Arun, 2548)

จากวัตถุประสงค์ ระยะเวลาที่ 3 ศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนโรงเรียนป้วยมิ่ง ประกอบด้วยแนวคิดการบริหารแบบ POCCC 5 ด้าน 1.) ด้านการวางแผน (Planning) ควรมีการนำแผนงานเสนอผู้บริหารเพื่ออนุมัติการใช้แผนงานและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบตามแผนที่กำหนด แต่ผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียนไม่ดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้ขาดการประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่ได้รับมอบหมายยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่ตนเองได้รับ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ ที่กล่าวว่า การวางแผนทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล พยากรณ์ ความต้องการและกำหนดแผนด้านทรัพยากรมนุษย์ของ

องค์กร และสภาพแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกองค์กร มีการกำหนดปฏิทินการเบิกจ่ายในส่วนที่เป็นรายจ่ายปกติ เช่น แผนงานตาม โครงการต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการเบิกจ่าย ประชุมวางแผนก่อนมีการโยกย้าย เพื่อหามาตรการ รองรับในการจัดสรรบุคลากร (Mallika, 2544) 2.) การจัดองค์กร(Organizing) มีการกำหนดโครงสร้างไว้แต่ไม่ถูกนำมาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรจะทำกับ ติดตาม ฝ่ายงานกิจการนักเรียนเป็นประจำหรือทุกเดือนเพื่อให้บรรลุตามแผนงานที่วางไว้ เพื่อให้งานกิจการนักเรียนเกิดประสิทธิภาพและเห็นเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นแนวทางและความพยายาม ที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ใหม่ๆ ได้รับความชำนาญในการปฏิบัติงานมากขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพ ในการทำงานและแก้ปัญหา ตลอดจนมีทัศนคติที่จะพัฒนาปรับปรุงงานให้ดีขึ้นตามแนวทางที่องค์กรกำหนดไว้ มีการสานสัมพันธ์กับทางชุมชนในรูปแบบต่างๆ เช่น กีฬา การณรงค์ กิจกรรมทางศาสนาและกิจกรรมในหมู่บ้าน (Kriangsak, 2540) 3.) การบังคับบัญชาสั่งการ(Commanding) ผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานให้เหมาะสมกับบุคคลและควรจะมีการออกคำสั่งให้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ครูและบุคลากรที่ได้รับมอบหมายงานร่วมกันปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเคร่งครัด ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ดำเนินงานเมื่องานบรรลุตามเป้าหมาย ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบการร่วมมือ ที่กล่าวว่า การเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบโรงเรียน ใช้เป็นแหล่งความรู้เพิ่มเติมให้กับเด็กที่เสริมและเพิ่มเติมจากหลักสูตร และการเลือกใช้ แหล่งเรียนรู้นั้น ครูผู้สอนจะเลือกแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในท้องถิ่นเป็นอันดับแรก (Thanchanok, 2558)

4.) การประสานงาน (Coordination) ควรมีการประสานงานจากภายในสู่ภายนอกที่สามารถให้คำแนะนำหรือเพิ่มองค์ความรู้ให้กับผู้ร่วมงาน หรือจัดอบรมให้ความรู้เรื่องกิจการนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรจะมีการประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในเบื้องต้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง แผนพัฒนาด้านการศึกษา ที่กล่าวว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานตามแนวทางการปฏิรูป การศึกษาของกระทรวงศึกษา เป็นการลดขั้นตอนการบริหารงาน อีกทั้งควรจัดประชุมให้ผู้ปกครองทราบถึง ความสำคัญ ข้อกฎหมาย และพรบ.การศึกษา เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษา ให้มีการประสานงาน ระหว่างภาคีเครือข่ายในการจัดแหล่งการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) มีการสานสัมพันธ์ และประชุมเพื่อรับทราบขอขบขายในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เพื่อให้การทำงาน บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน (Prakronkit, 2550) 5.) การควบคุม (Controlling) ควรจะมีการรายงานการดำเนินงานต่อผู้บริหารตามโครงสร้างและเป้าหมายที่วางไว้เป็นระยะ ๆ และให้ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ครูผู้รับผิดชอบต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามขั้นตอนเพื่อให้งานกิจการนักเรียนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เสกสรร สิทิวรงค์ กล่าวว่า ควรส่งเสริมให้ครูมีการดำเนินการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง มีการวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียนเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือ นักเรียนรายบุคคล และกำกับติดตาม ประเมินผลกระบวนการวัดผลประเมินผลผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้ง พัฒนาแหล่งเรียนรู้ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักแก่สังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรศึกษาสาเหตุพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหา
2. ควรศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุโขทัย
3. ควรศึกษาแนวทางการบริการกิจการนักเรียนจากแนวคิดทฤษฎีใหม่ ๆ ประกอบกัน เพื่อให้แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงวิจัยและพัฒนา

1. ควรศึกษาแนวทางการบริการกิจการนักเรียนด้วยเทคนิคและรูปแบบที่หลากหลาย
2. ควรศึกษาโรงเรียนต้นแบบ เรื่องการบริหารกิจการนักเรียน และมีแนวทางการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุโขทัย
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาหัวข้อสภาพปัญหาของโรงเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อที่จะได้แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

การอ้างอิง

- Awang et al, (2020) **Effects of Bullying Behaviors among students in Pattani Provinces**. Bachelor's Thesis, Faculty of Humanities and social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani. (in Thai)
- Charoenwanit, S. (2017) **Cyber Bullying : Impacts and Preventions in Adolescents**. Faculty of Nursing, Thammasat University, Rangsit Centre. (in Thai)
- Khamsam, N. (2021) **The guidelines for student affairs administration to prevent the problem of bullying behavior under the office of Uttaradit Primary Education service area 2**. Master's Thesis, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University. (in Thai)
- Lertratthamrongkul, W. (2021) **Cyberbullying among Secondary School Student : Prevalence, Problem-solving and Risk Behaviors**. Journal of Northeastern University 11(1) : 276-278. (in Thai)
- Matanboon, W. (2022) **Violent Behavior in Media Use by students in Chiang Mai Province**. Journal of Chaing Mai University, Source : THAI MEDIA FUND 1(3): 74-77. (in Thai)
- Navanalin, N. (2021) **The development of problem solving abilities about**

- Cyberbullying by learning activities based on Problem-based learning of eighth grade students.** Master's Thesis, College of Education, Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Office of the Private Education Commission (2023) **Manual for creating guidelines for student protection and assistance for Private Schools.** (in Thai)
- Promnok, et al. (2019) **Cyberbullying Behavior in 4th to 6th Grade Students at a Bangkok Municipal School.** Master's Thesis, Faculty of Medicine, Mahidol University. (in Thai)
- Saeng-ngam, N. (2021) **State of problem and Effectiveness of Student Affairs Administration in School under Sakon Nakhon Primary Education Service Area office 1.** Master's Thesis, Faculty of Education Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)
- Singrak, K. (2017) **The student Affairs administration of Private Schools under Ratchaburi Primary Education service area office 2.** Master's Thesis, Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University. (in Thai)
- Sirisomruethai, C. (2017) **Perception Attitude and Behavioral Intension towards Cyberbullying.** Master's Thesis, Faculty of Communication Arts, Bangkok University. (in Thai)
- Vitaya-apibalkul, et al 2020 **The Effects of Using the Self-Esteem Development Activities Form to Reduce Bullying Behavior Among Student Teachers at Yala Rajabhat University.** Journal of Yala Rajabhat University 5(1) : 32-34. (in Thai)